

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

16 NOVEMBRE 1950.

PROJET DE LOI

portant approbation de la Convention tendant à étendre et à coordonner l'application des législations de sécurité sociale aux ressortissants des Parties contractantes du Traité de Bruxelles, signée à Paris, le 7 novembre 1949.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi du 29 avril 1948 a approuvé le traité conclu le 17 mars 1948 entre la Belgique, la France, le Luxembourg, les Pays-Bas et le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord.

Ce traité, appelé depuis « Traité de Bruxelles », dispose en son article 2, que les Hautes Parties contractantes s'efforceront de conclure entre elles, aussitôt que possible, des conventions de sécurité sociale.

A l'époque de la signature du Traité, aucune convention de sécurité n'était en vigueur.

A l'heure actuelle, la Belgique a déjà conclu plusieurs conventions bilatérales avec les pays membres du Traité de Bruxelles.

En vue de régler la situation des personnes qui ont travaillé ou vécu dans trois au moins des cinq pays signataires du Traité de Bruxelles, les Ministres des Affaires Etrangères de ces pays ont signé le 7 novembre 1949 une convention multilatérale de sécurité sociale qui se superpose aux conventions bilatérales et qui en coordonne les effets. Cette convention s'inspire des principes de base contenus dans les accords bilatéraux.

* * *

L'article premier de la convention permet à chaque ressortissant de l'un des cinq pays de bénéficier de toute convention bilatérale conclue par ces derniers même lorsqu'il ne ressortit pas d'un pays signataire.

Dans le but de régler la situation du ressortissant de l'un des cinq pays qui a été assuré dans trois pays ou davantage, l'article 2 fait appel — de même que les conven-

16 NOVEMBER 1950.

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van het Verdrag tot uitbreiding en coördinatie van de toepasselijkheid van de wetgeving in zake sociale zekerheid op de onderdanen van de landen welke Partij zijn bij het Verdrag van Brussel, ondertekend te Parijs, de 7 November 1949.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Bij de wet van 29 April 1948 werd het op 17 Maart 1948 tussen België, Frankrijk, Luxemburg, Nederland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland afgesloten verdrag, goedgekeurd.

Luidens artikel 2 van dit verdrag, sindsdien « Verdrag van Brussel » genaamd, zullen de Hoge Contracterende Partijen zich inspannen onderling, zodra het mogelijk is, overeenkomsten in zake maatschappelijke zekerheid af te sluiten.

Toen dit Verdrag werd ondertekend, was geen enkele overeenkomst van kracht.

Thans heeft België reeds verscheidene wederkerigheidsverdragen met de landen die partij zijn bij het Verdrag van Brussel, afgesloten.

Ten einde de toestand der personen die in minstens drie der vijf ondertekenende landen gewerkt of geleefd hebben, te regelen, hebben de Ministers van Buitenlandse Zaken van deze landen op 7 November 1949 een multilateraal verdrag in zake maatschappelijke zekerheid gesloten, waarbij de wederkerigheidsverdragen worden aangevuld en de uitwerking er van geordend. Dit verdrag is gesteund op de in de wederkerigheidsverdragen bevatte grondbeginselen.

* * *

Luidens artikel één van het verdrag kan ieder onderdaan van een der vijf landen de voordelen genieten van elke door deze laatste afgesloten wederkerigheidsverdragen, zelfs indien hij geen onderdaan is van een ondertekenend land.

Ten einde de toestand van de onderdaan van een der vijf landen die in minstens drie landen werd verzekerd, te regelen, wordt in artikel 2 — evenals in de wederkerig-

G.

tions bilatérales — au principe de la totalisation des périodes d'assurance accomplies dans chacun des pays, en vue de l'ouverture, du maintien ou du recouvrement des droits.

L'article 4 répartit la charge entre les pays dans lesquels l'intéressé a été assuré. A cette fin, chaque pays détermine le montant de la prestation due, proportionnellement aux périodes qu'il prend en considération, sauf si les conventions bilatérales existantes ont pour effet de mettre les prestations à charge d'une seule partie.

Quant à la période d'assurance à prendre en considération, elle est fixée en tenant compte de la formule la plus favorable pour le ressortissant intéressé, contenue dans les dites conventions.

Le droit de l'assurance maternité pouvant être déterminé de manières différentes, il est indispensable qu'une règle unique soit adoptée par chacun des cinq pays.

C'est le but de l'Article 3.

Dans l'éventualité où un assuré bénéficierait en vertu de la convention multilatérale d'avantages moins élevés que ceux qui résulteraient de l'application séparée soit des législations nationales, soit des conventions bilatérales, l'article 5 lui permet de renoncer à se prévaloir des dispositions de l'article 2 de la convention multilatérale.

L'article 6 précise ce qu'il faut entendre par le salaire moyen d'une période de référence déterminée par la législation d'un pays contractant, lorsqu'un assuré n'a pas été occupé dans ce pays pendant toute la durée de cette période.

L'article 7 rend applicable aux pensions d'invalidité, dans le cas où elles ne sont pas mises à charge des institutions d'une seule partie, la règle dite « du prorata temporis » défini à l'article 4 ainsi que les dispositions des articles 5 et 6.

L'article 8 de la convention multilatérale maintient tous les droits qu'un bénéficiaire s'est acquis en vertu d'une convention bilatérale pour autant que sa résidence reste fixée dans l'un des cinq pays.

L'article 9, se passe de commentaires.

Sous réserve de certaines dispositions spéciales prévues par des conventions particulières, l'article 10 prévoit le bénéfice des prestations en nature, en faveur des ayants droit d'un travailleur exerçant son activité dans un des cinq pays, alors qu'ils résident dans un autre de ces pays.

Les articles 11, 12 et 13 règlent les modalités de ratification et de dénonciation de la convention ainsi que la possibilité de son extension à d'autres gouvernements, qui concluraient des conventions bilatérales avec l'un des cinq pays.

Tel est, Mesdames et Messieurs, l'objet de la convention que nous avons l'honneur de soumettre à votre approbation.

Le Ministre des Affaires Etrangères,

heidsverdragen — op het beginsel van de samentelling der in elk van de landen volbrachte verzekeringsperiodes beroep gedaan, met het oog op de verkrijging, het behoud en het terugverkrijgen der rechten.

Bij artikel 4 wordt de last tussen de landen waarin belanghebbende werd verzekerd, verdeeld. Te dien einde wordt door elk land het bedrag der verschuldigde uitkering, in verhouding tot de in aanmerking genomen periodes, bepaald, behoudens wanneer de bestaande wederkerigheidsverdragen ten gevolge hebben dat de uitkeringen ten laste van één enkele Partij worden gelegd.

Wat de in aanmerking te nemen verzekeringsperiode betreft, deze wordt vastgesteld met inachtneming van de in bedoelde verdragen bevatte formule welke voor de belanghebbende onderdaan de gunstigste is.

Daar het recht op moederschapsuitkering op verschillende wijzen kan worden bepaald, is het onontbeerlijk een eenheidsregel voor elk der vijf landen aan te nemen.

Dit is het doel van artikel 3.

In het gebeurlijk geval dat een verzekerde krachtens het multilateraal verdrag minder grote voordelen zou genieten dan degene welke uit de afzonderlijke toepassing, hetzij der nationale wetgevingen, hetzij der wederkerigheidsverdragen zouden voortvloeien, wordt hij bij artikel 5 in de mogelijkheid gesteld afstand te doen van de voordelen voorzien in de bepalingen van artikel 2 van het multilateraal verdrag.

In artikel 6 wordt nauwkeurig omschreven wat onder gemiddeld loon voor een door de wetgeving van een contracterend land bepaalde referteperiode dient verstaan, wanneer een verzekerde niet tijdens de gehele duur van deze periode in dat land was te werk gesteld.

Bij artikel 7 worden de bij artikel 4 bepaalde « prorata temporis »-regel, alsmede de bepalingen van artikelen 5 en 6 op de invaliditeitspensioenen toepasselijk gemaakt, voor het geval deze niet ten laste der organen van één enkele Partij worden gelegd.

Luidens artikel 8 van het multilateraal verdrag worden al de rechten gehandhaafd die een rechthebbende krachtens een wederkerigheidsverdrag verworven heeft, in zover zijn verblijfplaats in een der vijf landen blijft gevestigd.

Artikel 9, vergt geen commentaar.

Mits voorbehoud van sommige speciale bij bijzondere verdragen voorziene bepalingen wordt het genot der uitkeringen in natura, ten behoeve der rechthebbenden van een arbeider die in een der vijf landen zijn bedrijf uitoefent, terwijl zij in een ander van deze landen verblijven, bij artikel 10 bepaald.

Bij de artikelen 11, 12 en 13 worden de modaliteiten van bekrachtiging en opzegging van het verdrag, alsmede de mogelijkheid van uitbreiding er van tot andere regeringen, die met een der vijf landen wederkerigheidsverdragen zouden sluiten, geregeld.

Dit is, Mevrouwen, Mijne Heren, het voorwerp van het verdrag dat wij de eer hebben U ter goedkeuring voor te leggen.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

P. van ZEELAND.

Le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale,

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

G. VAN DEN DAELE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Affaires étrangères, le 25 septembre 1950, d'une demande d'avis sur un projet de loi portant approbation de la convention tendant à étendre et à coordonner l'application des législations de sécurité sociale aux ressortissants des parties contractantes du traité de Bruxelles, signée à Paris, le 7 novembre 1949, a donné en sa séance du 3 octobre 1950 l'avis suivant :

Le projet ne soulève pas d'observations.

Etaient présents :

Messieurs : J. Suetens, président du Conseil d'Etat, président;
V. Devaux et M. Somerhausen, conseillers d'Etat;
J. Vauthier et F. Duchêne, assesseurs de la section de législation;
G. Piquet, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. Suetens.

Le Greffier, (s.) G. PIQUET. Le Président, (s.) J. SUETENS.

Pour deuxième expédition délivrée à M. le Ministre des Affaires étrangères.

Le 4 octobre 1950.

Le Greffier du Conseil d'Etat,
K. MEES.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN,

Prince Royal,

exerçant les pouvoirs constitutionnels du Roi,

A tous présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires Etrangères et de Notre Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Affaires Etrangères et Notre Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres Législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

Article unique.

La Convention tendant à étendre et à coordonner l'application des législations de sécurité sociale aux ressortissants des Parties Contractantes du Traité de Bruxelles, signée à Paris, le 7 novembre 1949, sortira son plein et entier effet.

Donné à Bruxelles, le 10 octobre 1950.

BAUDOUIN.

PAR LE PRINCE ROYAL :

Le Ministre des Affaires Etrangères,

P. van ZEELAND.

Le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale,

G. VAN DEN DAELE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 25e September 1950 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet houdende goedkeuring van het verdrag tot uitbreiding en coördinatie van de toepasselijkheid van de wetgeving in zake sociale zekerheid op de onderdanen van de landen welke partij zijn bij het verdrag van Brussel, ondertekend te Parijs, de 7^e November 1949, heeft ter zitting van 3 October 1950 het volgend advies gegeven :

Bij het ontwerp zijn geen opmerkingen te maken.

Waren aanwezig :

De Heren : J. Suetens, voorzitter van de Raad van State, voorzitter;
V. Devaux en M. Somerhausen, raadsheren van State;
J. Vauthier en F. Duchêne, bijzitters van de afdeling wetgeving;
G. Piquet, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. Suetens.

De Griffier, (w. g.) G. PIQUET. De Voorzitter, (w. g.) J. SUETENS.

Voor tweede uitgifte afgeleverd aan de H. Minister van Buitenlandse Zaken.

De 4^e October 1950.

De Griffier van de Raad van State,
K. MEES.

WETSONTWERP

BOUDEWIJN,

Koninklijke Prins,

die de grondwettelijke macht van de Koning uitoefent,

Aan allen tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken en van Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN

Onze Minister van Buitenlandse Zaken en Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg zijn gelast, in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de inhoud volgt :

Enig artikel.

Het Verdrag tot uitbreiding en coördinatie van de toepasselijkheid van de wetgeving inzake sociale zekerheid op de onderdanen van de landen welke partij zijn bij het Verdrag van Brussel, ondertekend te Parijs, op 7 November 1949, zal volkomen uitwerking hebben.

Gegeven te Brussel, 10 October 1950.

VANWEGE DE KONINKLIJKE PRINS :

De Minister van Buitenlandse Zaken,

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

CONVENTION

tendant à étendre et à coordonner l'application des législations de sécurité sociale aux ressortissants des Parties contractantes du Traité de Bruxelles, signée à Paris, le 7 novembre 1949.

Les Gouvernements de la Belgique, de la France, du Luxembourg, des Pays-Bas et du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord;

Résolus, conformément aux buts du Traité de Bruxelles, signé le 17 mars 1948, à étendre leur coopération dans le domaine social;

Affirmant à nouveau le principe de l'égalité de traitement de leurs nationaux au regard des législations de sécurité sociale et considérant l'intérêt qu'il y a à permettre aux ressortissants de chacune des Parties Contractantes de conserver les avantages attachés à ces législations quels que puissent être les déplacements qu'ils sont amenés à effectuer entre les territoires des Parties Contractantes;

Désireux de conclure une convention à cet effet;

Sont convenus des dispositions suivantes :

Article premier.

a) Dans les limites des dispositions de la présente convention, les dispositions de chacune des conventions bilatérales de sécurité sociale intervenues ou à intervenir entre les Parties Contractantes, ainsi que les accords de tous ordres pris dans le cadre de ces conventions (désignés ci-après sous le terme de « conventions bilatérales »), sont applicables aux ressortissants de l'une quelconque des Parties Contractantes qui sont ou ont été soumis aux législations de sécurité sociale de ces Parties.

b) Dans la présente convention, par « ressortissants », « territoires », « législation de sécurité sociale » et « autorités compétentes », il convient d'entendre les ressortissants, les territoires, les législations de sécurité sociale et les autorités compétentes des Parties Contractantes au sens des conventions bilatérales applicables qui sont ou seront en vigueur.

Article 2.

a) Dans le cas où l'application des conventions bilatérales comporte une totalisation des périodes d'assurance, les périodes d'assurance accomplies aux termes de la législation de sécurité sociale de trois au moins des Parties Contractantes, y compris les périodes reconnues équivalentes à des périodes d'assurance en vertu de ladite législation, sont totalisées à la condition qu'elles ne se superposent pas, tant en vue de la détermination du droit aux prestations qu'en vue du maintien ou du recouvrement de ce droit.

VERDRAG

tot uitbreiding en coördinatie van de toepasselijkheid van de wetgeving in zake sociale zekerheid op de onderdanen van de landen, welke Partij zijn bij het Verdrag van Brussel, ondertekend te Parijs op 7 November 1949.

De Regeringen van België, Frankrijk, Luxemburg, Nederland en het Verenigd Koninkrijk Groot-Brittannië en Noord-Ierland;

Besloten hebbende om — in overeenstemming met de doelstelling van het Verdrag van Brussel, getekend op 17 Maart 1948 — haar samenwerking uit te breiden op sociaal gebied;

Opnieuw bevestigende het beginsel van de gelijkheid van behandeling van haar onderdanen met betrekking tot de toepasselijkheid van de sociale verzekeringswetgeving en overwegende het belang om aan de onderdanen van de onderscheidene Verdragsluitende Partijen de voordelen te waarborgen, welke aan die wetgeving zijn verbonden, hoe zij ook hun verblijfplaats mogen overbrengen van het gebied van de ene Verdragsluitende Partij naar dat van de andere;

Het wenselijk achtende tot dit doel een Verdrag te sluiten;

Zijn als volgt overeengekomen :

Artikel één.

a) Onder de voorwaarden, gesteld bij dit Verdrag, zijn de bepalingen van elk der Wederkerigheidsverdragen inzake sociale zekerheid, welke gesloten zijn of gesloten worden tussen twee of meer Partijen bij dit Verdrag, alsmede alle aanvullende overeenkomsten, hoe ook genaamd, aangegaan in overeenstemming met de regelingen van dergelijke Verdragen (verder aangeduid als « Wederkerigheidsverdragen ») van toepassing op de onderdanen van elk der Verdragsluitende Partijen, voor zover die onderdanen vallen onder de wetgeving inzake sociale zekerheid van die Partijen.

b) Voor de toepassing van dit Verdrag wordt onder « onderdanen », « grondgebied », « wetgeving inzake sociale zekerheid » en « bevoegde autoriteiten » verstaan de onderdanen, het grondgebied, de wetgeving inzake sociale zekerheid en de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Partij in de zin van het toepasselijke Wederkerigheidsverdrag of de toepasselijke Wederkerigheidsverdragen, welke van kracht zijn of van kracht worden.

Artikel 2.

a) In de gevallen waarin een Wederkerigheidsverdrag voorziet in de samenstelling van verzekeringstijdvakken, worden de verzekeringstijdvakken, welke zijn vervuld krachtens de wetgeving inzake sociale zekerheid van drie of meer van de Verdragsluitende Partijen, alsmede tijdvakken, welke krachtens bedoelde wetgeving worden beschouwd als verzekeringstijdvakken, tezamen in aanmerking genomen, op voorwaarde dat zij niet met elkaar samen vallen, zowel met het oog op de vaststelling van het recht op uitkering als met het oog op het behoud en het terugkrijgen van dat recht.

b) Lorsque la législation de sécurité sociale de l'une des Parties Contractantes subordonne l'octroi de certains avantages à la condition que les périodes d'assurance aient été accomplies dans une profession soumise à un régime spécial d'assurance, ne sont totalisées, conformément aux dispositions du paragraphe a) du présent article, pour l'admission au bénéfice de ces avantages, que les périodes d'assurance accomplies sous le ou les régimes spéciaux correspondants des autres Parties. Néanmoins, si, dans le territoire de l'une des Parties Contractantes, il n'existe pas, pour la profession, de régime spécial, les périodes d'assurance accomplies dans ladite profession aux termes de l'une des législations de sécurité sociale visées au paragraphe a) ci-dessus sont cependant totalisées.

c) Dans le cas où les périodes d'assurance à totaliser pour l'ouverture du droit aux prestations sont déterminées suivant des règles différentes d'après les diverses conventions bilatérales applicables, la période d'assurance à prendre en considération au titre de la législation de sécurité sociale de chaque Partie est fixée en faisant application de la formule la plus favorable pour le ressortissant intéressé, contenue dans les diverses conventions bilatérales que ladite Partie a conclues et qui sont applicables en l'espèce.

Article 3.

Dans le cas où l'application soit de la présente Convention, soit de l'une quelconque des conventions bilatérales, ouvrirait à un ressortissant droit au bénéfice de l'assurance maternité au titre des législations de sécurité sociale de deux Parties Contractantes, ce ressortissant se verrait appliquer la législation en vigueur dans le territoire où s'est produite la naissance, compte tenu des périodes d'assurance accomplies en vertu de la législation de sécurité sociale de l'une quelconque des Parties.

Article 4.

a) Les avantages auxquels un ressortissant peut prétendre au titre de l'assurance vieillesse ou de l'assurance décès (pensions), en vertu de la législation de sécurité sociale de l'une quelconque des Parties Contractantes, sont déterminés, en principe, en fixant le montant des avantages auxquels ce ressortissant aurait droit si la totalité des périodes d'assurance visées à l'Article 2 avait été effectuée aux termes de la législation de sécurité sociale de chacune des Parties Contractantes à laquelle l'assuré s'est trouvé soumis.

b) Chaque Partie Contractante détermine, d'après la législation de sécurité sociale qui lui est propre, compte tenu de la totalité des périodes d'assurance, et sans distinction du territoire où elles ont été accomplies, si ce ressortissant réunit les conditions requises pour avoir droit aux avantages prévus par cette législation.

c) Chaque Partie Contractante détermine, pour ordre, le montant de la prestation en espèces à laquelle ce ressortissant aurait droit si toutes les périodes d'assurance totalisées avaient été accomplies exclusivement sous sa propre législation de sécurité sociale, et fixe le montant de la prestation due au prorata de la durée des périodes accomplies sous ladite législation.

d) Lorsque ce ressortissant, compte tenu de la totalité des périodes d'assurance visées à l'Article 2, ne remplit

b) Indien de wetgeving inzake sociale zekerheid van een der Verdragsluitende Partijen de toekenning van uitkeringen afhankelijk maakt van de voorwaarden, dat de verzekeringstijdvakken zijn vervuld in een beroep, waarvoor een bijzondere verzekeringsregeling geldt, worden, voor de toepasselijkheid van lid 1 van dit artikel, met betrekking tot het verkrijgen van deze voordelen, slechts die tijdvakken in aanmerking genomen, welke zijn vervuld onder het overeenkomstige stelsel of de overeenkomstige stelsels van een of meer van de andere der Verdragsluitende Partijen. Indien in een der Verdragsluitende Partijen geen bijzondere regeling bestaat voor het betrokken beroep, worden verzekeringstijdvakken, welke in dat beroep onder een van de sociale zekerheidsstelsels, bedoeld in lid 1 van dit artikel, zijn vervuld, nochtans tezamen in aanmerking genomen.

c) In de gevallen, waarin de tijdvakken, welke tezamen in aanmerking moeten worden genomen om recht te geven op uitkering, krachtens diverse toepasselijke wederkerigheidsverdragen volgens verschillende regels worden bepaald, wordt het tijdvak, hetwelk volgens de wetgeving van elke Verdragsluitende Partij in aanmerking moet worden genomen, bepaald door toepassing van de voor de betrokkenen gunstigste regeling, welke voorkomt in de wederkerigheidsverdragen, welke gesloten zijn door de betrokken Partij, en welke in het onderhavige geval van toepassing zijn.

Artikel 3.

In de gevallen, waarin dit Verdrag of een Wederkerigheidsverdrag aan een onderdaan recht op moederschapsuitkering zou geven krachtens de wetgeving inzake sociale zekerheid van twee van de Verdragsluitende Partijen, wordt het recht van die onderdaan bepaald krachtens de wetgeving, welke van kracht is in het land waar de geboorte plaats vindt, waarbij rekening wordt gehouden met de verzekeringstijdvakken welke vervuld zijn krachtens de wetgeving inzake sociale zekerheid van elk der Verdragsluitende Partijen.

Artikel 4.

a) De voordelen waarop een onderdaan aanspraak kan doen gelden krachtens de wetgeving inzake sociale zekerheid van een der Verdragsluitende Partijen betreffende ouderdom of dood (renten), zullen in beginsel worden bepaald door vast te stellen het totaal van de voordelen, waarop hij aanspraak zou hebben gehad, indien het geheel van verzekeringstijdvakken, bedoeld in artikel 2, was vervuld krachtens de wetgeving inzake sociale zekerheid van elk der Verdragsluitende Partijen, ingevolge welke die onderdaan verzekerd was.

b) Elke Verdragsluitende Partij zal in overeenstemming met zijn eigen wetgeving inzake sociale zekerheid bepalen of die onderdaan, in aanmerking genomen al de verzekeringstijdvakken, zonder onderscheid in welk land zij zijn vervuld, voldoet aan de voorwaarden krachtens die wetgeving om aanspraak te maken op de voordelen daarvan.

c) Elk der Verdragsluitende Partijen berekent het bedrag van de uitkering in geld waarop die onderdaan aanspraak zou hebben gehad indien alle verzekeringstijdvakken uitsluitend onder haar eigen wetgeving inzake sociale zekerheid waren vervuld, en stelt vervolgens het bedrag der verschuldigde uitkering vast in verhouding tot de duur van de tijdvakken, welke onder de eigen wetgeving inzake sociale zekerheid vervuld zijn.

d) Indien de onderdaan met inachtneming van het totaal der verzekeringstijdvakken, bedoeld in artikel 2, niet ge-

pas au même moment les conditions exigées par les législations de sécurité sociale de toutes les Parties Contractantes intéressées, son droit à prestation est établi au regard de chaque législation, dès lors qu'il remplit les conditions définies par celle-ci.

e) Au sens du présent Article, par « avantages de l'assurance décès (pensions) », il y a lieu de comprendre les pensions, rentes ou allocations accordées aux survivants suivant des règles comparables à celles de l'assurance vieillesse de la législation de sécurité sociale de chaque Partie Contractante, à l'exclusion des prestations attribuées sans conditions de stage ou de cotisation.

Article 5.

a) Tout ressortissant, au moment où s'ouvre son droit aux avantages visés à l'Article 4, peut renoncer à se prévaloir des dispositions de l'Article 2 de la présente convention, les avantages auxquels il peut prétendre, au titre de la législation de sécurité sociale de l'une quelconque des Parties Contractantes, sont alors (i) soit liquidés séparément par les organismes intéressés indépendamment des périodes d'assurance ou reconnues équivalentes, accomplies conformément à la législation de l'une ou de plusieurs autres Parties Contractantes, (ii) soit liquidés conformément à la ou aux conventions bilatérales intervenues.

b) Ce ressortissant a la faculté d'exercer à nouveau une option entre l'application de l'Article 2 et celle du présent Article, lorsqu'il a un intérêt à le faire (i) soit par suite d'une modification dans la législation de sécurité sociale de l'une des Parties Contractantes, ou du transfert de sa résidence du territoire de l'une des Parties Contractantes dans le territoire d'une autre, (ii) soit, dans le cas prévu à l'Article 4, paragraphe d), au moment où s'ouvre pour lui un nouveau droit à prestation au regard de l'une des législations de sécurité sociale qui lui sont applicables.

Article 6.

Si, d'après la législation de sécurité sociale de l'une des Parties Contractantes, la liquidation des prestations tient compte du salaire moyen de la période entière d'assurance ou d'une fraction de ladite période, le salaire moyen pris en considération pour le calcul des prestations à la charge de cette partie est déterminé d'après les salaires constatés pendant la période d'assurance accomplie en vertu de la législation de sécurité sociale de ladite Partie.

Article 7.

Lorsqu'un ressortissant a été soumis aux législations de sécurité sociale de deux ou plusieurs des Parties Contractantes et que les conventions bilatérales intervenues entre ces Parties n'ont pas eu pour effet de mettre à la charge des institutions d'une seule Partie les pensions d'invalidité, les pensions ou fractions de pensions à la charge des institutions de chacune des Parties Contractantes seront déterminées conformément aux dispositions des Articles 4, 5 et 6 de la présente convention, les pensions d'invalidité étant alors traitées comme des avantages et prestations au sens de ces Articles.

Article 8.

Tout droit acquis, qui, en vertu d'une convention bilatérale, serait maintenu aux ressortissants visés par cette

lijktijdig voldoet aan de voorwaarden, gesteld door de wettelijke regelingen van al de betrokken Verdragsluitende Partijen, wordt zijn recht op uitkering vastgesteld naar mate hij aan die voorwaarden voldoet.

e) Voor de toepassing van dit artikel moet onder uitkeringen terzake van overlijden worden verstaan: pensioenen, renten of uitkeringen welke worden toegekend aan overlevenden volgens gelijksoortige regels als die, welke gelden voor de ouderdomsverzekering krachtens de wetgeving inzake sociale zekerheid van elk der Verdragsluitende Partijen, met uitsluiting van de voordelen, welke worden verleend zonder dat een wachttijd of premiebetaling is vereist.

Artikel 5.

a) Elke onderdaan kan op het tijdstip waarop zijn aanspraak op enig voordeel, bedoeld in artikel 4, ontstaat, afstand doen van de regeling van artikel 2 van dit Verdrag. De voordelen waarop hij recht kan doen gelden volgens de wetgeving van elke Verdragsluitende Partij worden alsdan afzonderlijk uitbetaald door de betrokken organen, hetzij onafhankelijk van de verzekeringstijdvakken of van de daarmee gelijkgestelde tijdvakken, welke in een of meer andere landen zijn vervuld, hetzij overeenkomstig de toepasselijke Wederkerigheidsverdragen.

b) Die onderdaan heeft de bevoegdheid opnieuw een keus te doen tussen de voordelen van de bepalingen van artikel 2 en die van het onderhavige artikel, op het tijdstip, waarop hij een nieuw recht op rente verkrijgt, krachtens één der op hem van kracht zijnde wetgevingen inzake sociale zekerheid, indien dit in zijn belang is, hetzij ten gevolge van een wijziging in de wetgeving, inzake sociale zekerheid van een van de Verdragsluitende Partijen, hetzij in verband met zijn verhuizing van het ene land naar het andere land, hetzij ingeval bedoeld in lid d) van artikel 4.

Artikel 6.

Indien volgens de wetgeving inzake sociale zekerheid van een van de Verdragsluitende Partijen de uitbetaling van een uitkering aan een onderdaan geschiedt met inachtneming van het gemiddelde loon, genoten gedurende het gehele verzekeringstijdvak of gedurende een gedeelte daarvan, wordt het gemiddelde loon, dat in acht genomen wordt voor de berekening van de uitkeringen, welke ten laste komen van die Verdragsluitende Partij, vastgesteld volgens het loon, dat de onderdaan gedurende het verzekeringstijdvak overeenkomstig de wetgeving inzake sociale zekerheid van die Partij heeft genoten.

Artikel 7.

Indien een onderdaan onderworpen is geweest aan de wetgeving inzake sociale zekerheid van twee of meer Verdragsluitende Partijen en de Wederkerigheidsverdragen tussen deze Partijen geen regeling hebben getroffen dat invaliditeitspensioenen ten laste van de organen van een enkel land komen, worden die pensioenen of gedeeltes daarvan, die invaliditeitspensioenen ten laste van de organen van elk dier landen komen, vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 4, 5 en 6 van dit Verdrag, terwijl de invaliditeitspensioenen dan worden beschouwd als voordelen en uitkeringen in de zin van die artikelen.

Artikel 8.

Alle verkregen rechten, welke krachtens een Wederkerigheidsverdrag zouden worden gehandhaafd voor de on-

convention bilatérale dès lors qu'ils résident sur le territoire de l'une ou de l'autre des deux Parties Contractantes, est conservé aux ressortissants visés par la présente convention tant que ceux-ci résident sur le territoire de l'une quelconque des Parties Contractantes.

Article 9.

a) Lorsqu'une convention bilatérale cesse d'être en vigueur, la présente convention cesse d'être applicable aux ressortissants de chacune de ces deux Parties au regard des conventions bilatérales existant entre l'autre Partie et l'une quelconque des autres Parties Contractantes.

b) Dans ce cas, les stipulations de la présente convention restent applicables aux droits acquis dans la mesure où le maintien de ces droits est prévu dans la convention bilatérale dénoncée.

Article 10.

a) Sous réserve des règles spéciales prévues par des conventions particulières, notamment pour les travailleurs frontaliers et saisonniers, les ayants droit d'un travailleur salarié ou assimilé ressortissant de l'une des Parties Contractantes, qui résident normalement sur le territoire de l'une desdites Parties alors que le ressortissant exerce une activité sur le territoire d'une autre de ces Parties, bénéficient des prestations en nature de la législation de sécurité sociale de la Partie sur le territoire de laquelle ils résident; ces prestations sont à la charge de cette Partie. Dans ce cas, les périodes d'assurance accomplies par ce ressortissant dans le territoire où il exerce son activité sont assimilées à des périodes d'assurance accomplies dans le territoire où résident les ayants droit.

b) Les dispositions du présent Article ne sont pas applicables dans le cas où l'ayant droit, pour lequel les prestations sont demandées, n'a établi sa résidence normale dans le territoire où celles-ci sont réclamées que postérieurement à l'accident, au début de la maladie ou à la date présumée de la conception.

Article 11.

La présente convention peut être étendue, avec le consentement de toutes les Parties Contractantes de cette convention, aux ressortissants de tout pays qui aura conclu des conventions bilatérales de sécurité sociale avec toutes lesdites Parties.

Article 12.

a) Des arrangements entre les autorités compétentes des Parties Contractantes fixeront, le cas échéant, les mesures nécessaires à l'application de la présente convention.

b) Tout différend venant à s'élever entre deux ou plusieurs Parties Contractantes concernant l'interprétation ou l'application de la présente convention sera résolu par voie de négociation directe.

c) Si ce différend ne peut être résolu dans un délai de trois mois à dater du début de la négociation, il sera soumis à l'arbitrage d'un organisme dont la composition sera déterminée par un accord entre les Parties Contractantes; la procédure à suivre sera établie dans les mêmes conditions.

derdanen, bedoeld in dat Wederkerigheidsverdrag, van het tijdstip af, dat zij binnen het grondgebied van een der beide Verdragsluitende Partijen verblijf houden, worden eveneens gehandhaafd voor de onderdanen, bedoeld in dit Verdrag, zolang zij verblijf houden binnen het grondgebied van een der Verdragsluitende Partijen.

Artikel 9.

a) Wanneer een Wederkerigheidsverdrag ophoudt van kracht te zijn, zal het onderhavige Verdrag ophouden van toepassing te zijn op de onderdanen van elk der beide Partijen ten opzichte van de Wederkerigheidsverdragen, welke bestaan tussen de ene Partij en een der andere Verdragsluitende Partijen.

b) In dat geval blijven de bepalingen van dit Verdrag van toepassing op de verkregen rechten voor zover in het behoud van deze rechten is voorzien in het bedoelde Wederkerigheidsverdrag.

Artikel 10.

a) Behoudens bijzondere regelingen voorzien bij afzonderlijke Verdragen, in het bijzonder met betrekking tot grens- en seizoenarbeiders, genieten de indirect verzekerden van een arbeider of een daarmee gelijkgestelde onderdaan van een van de Verdragsluitende Partijen, die gewoonlijk verblijf houden op het grondgebied van een van de voornoemde Partijen, terwijl de arbeider werkzaam is binnen het grondgebied van een ander van deze Partijen, de uitkeringen in natura, ingevolge de wetgeving inzake sociale zekerheid van het land, waar zij verblijf houden en wel ten laste van de organen van dat land. In dat geval worden de verzekeringstijdvakken door de onderdaan in het land waar hij werkzaam is vervuld, gelijkgesteld met verzekeringstijdvakken, welke vervuld zijn in het land waar de rechthebbende verblijf houdt.

b) De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing in het geval waarin de indirect-verzekerde, voor wie de uitkeringen worden gevraagd, zijn gewone verblijfplaats in het land, waar deze aangevraagd wordt, eerst gevestigd heeft na het ongeval of na de vermoedelijke datum van de conceptie.

Artikel 11.

Dit Verdrag kan met goedvinden van alle Partijen bij dit Verdrag worden uitgebreid tot de onderdanen van elk land, hetwelk Wederkerigheidsverdragen inzake sociale verzekering heeft aangegaan met alle genoemde Partijen.

Artikel 12.

a) Zo nodig zullen overeenkomsten tussen de bevoegde administratieve autoriteiten van de Verdragsluitende Partijen worden gesloten, waarin maatregelen, noodzakelijk voor de toepassing van dit Verdrag worden getroffen.

b) Elk geschil tussen twee of meer Verdragsluitende Partijen betreffende de interpretatie of de toepasselijkheid van dit Verdrag zal worden opgelost langs de weg van directe onderhandelingen.

c) Indien het geschil langs deze weg niet kan worden opgelost binnen een termijn van drie maanden na de aanvang van de onderhandelingen, zal het worden voorgelegd aan een scheidsrechterlijk orgaan, waarvan de samenstelling en de te volgen procedure zal worden bepaald door een accoord tussen de Verdragsluitende Partijen.

d) La décision de l'organisme arbitral sera prise conformément aux principes fondamentaux et à l'esprit de la présente convention; elle sera obligatoire et sans appel.

Article 13.

a) La présente convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront déposés aussitôt que possible auprès du Secrétaire Général de la Commission Permanente du Traité de Bruxelles.

b) Elle entrera en vigueur entre les signataires qui l'auront ratifiée deux mois après le dépôt du troisième instrument de ratification. Pour chacun des autres signataires, elle entrera en vigueur le premier jour du mois suivant celui au cours duquel son instrument de ratification aura été déposé.

c) La présente convention restera en vigueur sans limitation de durée sous réserve du droit pour chaque Partie Contractante de la dénoncer par notification adressée au Secrétaire Général; la dénonciation prendra effet six mois après sa réception.

d) Le Secrétaire Général informera les autres signataires du dépôt de chaque acte de ratification ou de dénonciation.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé le présent accord et y ont apposé leur sceau.

Fait à Paris, le 7 novembre 1949, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en un exemplaire unique qui sera déposé aux archives du Secrétariat Général de la Commission Permanente du Traité de Bruxelles et dont copie certifiée conforme sera transmise par le Secrétaire Général à chacun des Gouvernements signataires.

Pour le Gouvernement belge :

P. VAN ZEELAND.

Pour le Gouvernement français :

SCHUMAN.

Pour le Gouvernement luxembourgeois :

Jos. BECH.

Pour le Gouvernement Royal néerlandais :

D. U. STIKKER.

Pour le Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord :

Ernest BEVIN.

d) De beslissing van het scheidsrechterlijk orgaan zal worden genomen overeenkomstig de grondbeginselen en de geest van dit Verdrag; zij zal bindend zijn en zonder mogelijkheid van beroep.

Artikel 13.

a) Dit Verdrag zal worden bekrachtigd en de bekrachtigingsoorkonden zullen zo spoedig mogelijk worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Permanente Commissie van het Verdrag van Brussel.

b) Het Verdrag treedt in werking tussen die ondertekenaars, die het zullen hebben bekrachtigd, twee maanden na de dag, waarop de derde bekrachtigingsoorkonde zal zijn nedergelegd. Het treedt in werking voor ieder der andere ondertekenaars op de eerste dag van de maand volgende op die waarin zijn bekrachtigingsoorkonde is nedergelegd.

c) Dit Verdrag zal van kracht blijven, behoudens het recht van iedere Verdragsluitende Partij om het op te zeggen door hiervan de Secretaris-Generaal te verwittigen; deze opzegging zal zes maanden na ontvangst door de Secretaris-Generaal van kracht worden.

d) De Secretaris-Generaal zal aan de andere ondertekenaars van dit Verdrag mededeling doen van het nederleggen van iedere bekrachtigingsoorkonde en van iedere opzegging.

Ten blijk waarvan de ondergetekenden, behoorlijk gemachtigd door hun onderscheidenlijke Regeringen dit Verdrag hebben ondertekend en van hun zegel hebben voorzien.

Gedaan te Parijs, de zevende November 1949, in de Franse en de Engelse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek, in een enkel exemplaar, dat zal worden nedergelegd in het archief van het Secretariaat-Generaal van de Permanente Commissie van het Verdrag van Brussel van welk exemplaar door de Secretaris-Generaal aan elk der Regeringen, die dit Verdrag hebben ondertekend, een gewaarmerkt afschrift zal worden gezonden.

Voor de Belgische Regering :

P. VAN ZEELAND.

Voor de Franse Regering :

SCHUMAN.

Voor de Luxemburgse Regering :

Jos. BECH.

Voor de Koninklijke Nederlandse Regering :

D. U. STIKKER.

Voor de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland :

Ernest BEVIN.